

Nr 82

av herrar Petersson i Röstänga och Andersson i Örebro
om stödundervisning i simning.

Enligt Svenska livräddningssällskapets statistik drunknade 284 personer genom olyckshändelser under tiden januari – november 1971, därav 63 personer i juli och 44 i augusti. Uppgifterna grundar sig på tidningsklipp och rapporter från Livräddningssällskapets olika länsförbund. Det provisoriska insamlings sättet har emellertid till följd att i genomsnitt ca 5–10 procent av samtliga olycksfall ej registrerats. Den officiella dödsorsaksstatistiken kommer alltså att visa motsvarande högre värden.

Som jämförelse kan nämnas att statistiska centralbyråns preliminära statistik över antalet vägtrafikolyckor med personskada visar att antalet döda vid trafikolyckor i juli var 97 och i augusti 99.

I kommunerna har sedan mycket lång tid tillbaka bedrivits en förtjänstfull simundervisning. Läroplan för grundskolan (Lgr 69) har också uppsatt som mål att varje elev skall bli fullt simkunnig, såvida det inte föreligger fysiskt eller psykiskt handikapp, som förhindrar eleven att delta i simundervisningen. För grundskolan gäller enligt Lgr 69 följande mål för simkunnigheten:

Årskurs 3	25 m simning – grunt vatten
Årskurs 4	25 m simning – helst djupt vatten
Årskurs 5	50 m simning
Årskurs 6	100 m simning – varav 25 m ryggsim
Årskurs 7	150 m simning – varav 50 m ryggsim
Årskurs 8	200 m simning – varav 100 m ryggsim
Årskurs 9	Handföreling 10 m med endera a) enhandsbröstfattning, b) armfattning, c) huvudfattning eller 200 m simning – varav 100 m ryggsim.

Många av grundskolans elever uppnår ej de uppsatta målen med följd att de i en kritisk situation ej kan klara sig. Statistiken över drunkningsolyckorna visar att simundervisningen ej varit och ej är helt tillfredsställande, med många onödiga dödsfall som resultat. Simundervisningen är vanligen förlagd till sommarlovet. Det innebär att många elever ej deltagar alls i undervisningen, andra upphör efter kanske en kurs, då de ej uppnår lika snabba resultat som kamraterna, på grund av sämre förutsättningar. Erfarenhetsmässigt torde man också kunna påstå, att de elever som inte kan simma när de lämnar mellanstadiet av egna initiativ alltför sällan uppnår tillräcklig simkunnighet.

Det måste vara synnerligen angeläget för samhället att radikalt nedbringa drunkningsolyckorna. Det mest aktuella torde då vara att merparten av grundskolans elever åtminstone bibringas de färdigheter,

som undervisningsplanen ställer upp som mål. Då det nu visar sig att friska elever av olika anledningar inte kan simma, bör man sätta in olika åtgärder för att förbättra simkunnigheten.

I flera av grundskolans ämnen kan elev som av skilda anledningar har svårigheter erhålla stödundervisning. En liknande undervisning i simning skulle kunna bidra till att läroplanens mål bättre förverkligas och att antalet drunkningsolyckor reduceras. Ifrågavarande undervisning bör ske redan på mellanstadiet och förläggas till gymnastiktimmarna. Kommuner som saknar badanläggningar bör kunna ta skolornas friluftsdagar i anspråk. Da simundervisningen redan i nuvarande form är en betydande kostnad för kommunerna, bör statsbidrag utgå till stödundervisning i simning liksom till annan undervisning. Bidrag för resekostnader bör utgå till kommuner som saknar egna badanläggningar.

Äberopande det anförda hemställer vi

att riksdagen som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad i motionen anförts om stödundervisning i simning.

Stockholm den 13 januari 1972

HANS PETERSSON (fp)
i Röstånga

SVEN G. ANDERSSON (fp)
i Örebro